ԺԱՄԱՆԱԿԱԿԻՑ ԴԻՊՔ

Պապուայի փխրեանական պարիսպին փարէզարյի հանդէսը։

ԷՒՐՈՊԱՑԻ անկաքանական պարտէզներուն մէջ ամենէն հինը Պատուայինն է։ Ասոր սոորագրութիւնը ուրիշ առեղի ձգելով, հոս այսչափը միայն ըսենք, որ սոիկայ Վենետկոյ Հասարակապետութիւնը հաստատեր է 1545ին, յունիսի 30ին, ուրով կ'ըլլայ իրեք հարիւր տարեկան շինիք։ Հիմնարկութեան այս պարտիզին վերատեսչութիւնը, որ մեծանուն Վիլանի վարժապետն է, գեղեցիկ մտածութեամբ առաջարկեց տէրութեան, ու յունիսի 30ին փառաւոր հանդէս մը ըրաւ իրեքհարիւր տարեգարձին։ Հանդէսին սկիզբը՝ մարմարիոնէ արձան մը կանգնեցին բուսաբանութեան վարժարանին Ճակատը՝ յիշատակ Պոնաֆիէտէ անունով պատուոյն ուսումնականին, որ ան պարտիզին հիմնադիրը եղած է. ասոր արձանին ծախքը ըրած էին Վիլանիին հիմնակուան աշակերտները։ Անկէ ետքը վարձատրութիւններ եղան մէկ քանի մանաւանդ մարդկանց՝ որ ջանք ունին Պատուայի մօտ երկիրներուն մէջ ծառերուն ու ծաղկներուն մշակութիւնը ծաղկեցընելու։

Ան պարտէզին բիւրաւոր բոյսերուն մէջ խիստ երեւելի է իրեքհարիւր տարեկան ասպին 1, որ (ինչպէս ան հանդիսին մէջ կարգացուած ոտանաւորներուն մէկը կ'ըսէ)

« Զաճունաճիւղն ունի զճակատ վերամբարձ.
Արհամարհէ զդժխեմ երկնից ոխութիւնս,
Եւ ըզցաւսն երեքհարիւր ձմեռանց »։

Իրիկունը ան ասպին վերէն՝ ի վար զարդարեցին ծաղկներով ու կանթեղներով. բունին վրան ալ գափնի պսակներու մէջ կը կարգացուէին բոլոր ան վարժապետներուն անունները որ ան իրեքհարիւր տարուան միջոցը ան պարտիզին մէջ բուսաբանութեան վրայ դաս տուած են։ Անկէ զատ բոլոր պարտէզն ալ հազարաւոր կանթեղներով լուսաւորուած էր, և մէկ կողմանէ վենետկական երաժիշտները բազմաթիւ նուագարաններով հանդէսը կը պայծառացընէին։ Ահա այսպէս կ'արձընայ ու կը քալէ Եւրոպայի մէջ ուսումնասիրութեան և հայրենասիրութեան ոգին։

Վէնայի մէջ ան փարաան արուեստից հանդէսը։

ԻՆՉՊԷՍ Եւրոպայի ամէն երեւելի քաղաքները, այսպէս ալ Վէննա ան տարի հանդէս եղաւ ամէն տեսակ արհեստից ու ձեռագործներու։ Ասոնց մէջ մեկքանիին վրայ ինչ ընդհանուր գիտողութիւններ որ եղած են՝ հոս համառօտելով գնենք։

Յախճապակէ ու կաւէ անօթները շատ կատարելագործուեր են, մանաւանդ թեթեւութեան կողմանէ. նմանապէս ոսկեզօծումը և գոյները շատ աղեկ արուած են եղեր։

Երկրորդ ու պողպատէ գործիքներուն մաքրութեանն ու բարակութեանը վրայ ամենքը զարմացեր են։

Ոսկիէ ու արծրոյթէ բանուածքները շատ բարակ ու վարպետ են եղեր, թէպէտ և Գաղղիայի ու Անգղիայի բանուածքներուն չեն հասած։

Փայտէ կահ կարասիները աղեկ գովեստով կը յիշատակուին։ Ոսկրը, կաուն ու կանեփը, ինչպէս նաև բամպակէ լաթերը շատ կատարելագործուեր են, ու խիստ ալ աժան են եղեր։

Բրդեղէնները, մանաւանդ շալերը շատ զարմանք բերեր են տեսնողներուն՝ իրենց բարակութեամբը, կակղութեամբը, և գոյներուն գեղեցկութեամբը. ասոնց գինն ալ Գաղղիայի շալերէն սուղ չէ եղեր։

Ապակեղէնի կողմանէ, այսինքն հայլն, ապակի, արհեստական գոհար շինելու կողմանէ, Աւստրիայի գործարանները Անգղիայի ու Գաղղիայի գործարաններուն ալ հասեր են։

Մեսաքսի թել քաշելը շատ առաջ գնացեր է։

Բնաբանութեան և ուրիշ ուսմանց յարմար գործիքները շատ բարակեր են, և յոյս կայ որ աւելի ալ բարակնան օրէ օր։

Երաժշտական գործիքները այնչափ կատարելագործուեր են որ Գաղղիացիներուն կը հասնին, ու թերևս անոնցմէ վեր ալ են։

Կաշիները խիստ աղեկ կոկած՝ բանած ու աժան են եղեր. գառան ու այծու մորթերը որ շատ աղեկ ներկուած են՝ ձեռնոց շինելու համար շատ ընդունելի եղեր են։

Կառքերուն շինքը շատ աւելի կատարելագործուեր է ձևին ու ամրութեանը կողմանէ. բայց փափաքելի է որ աւելի թեթև ու ձեւաւոր ըլլան։

Շաքարի գործարանները շատցեր ու բարակեր են։

Շոգեշարժ գործիքները օրէ օր կատարելագործուելու վրայ են. կ'ըսեն թէ քանի մը տարիէն Աւստրիացիք կալ օտ չեն ըլլար այսպիսի գործիքները Անգղիայէն բերել տալու։

Ինկէի գիտաւորը։

Ինկէի գիտաւորը նորէն երևցեր է յունվիսի 10ին Հռոմայ աստղաբաշխական գիտարանէն։ Ան ան գիտաւորն է որ առջի անգամ փոխ անունով աստղաբաշխը տեսաւ 1818ին, նոյեմբերի 26ին. բայց որովհետև Ինքէ աստղաբաշխը ան գիտաւորին չջնջեր գաւ, որ իրեք տարին մէկմէկ կը կատարէ, անոր համար Ինքէի գիտաւոր կ'ըսուի։

ԷՋ	ԿՂ	ՍԽԱԼ	Ո-ՂԻՂ
205	53	համակ	համակ

1 Ընդ։